

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov, hvorved Lov Nr. 90 af 11. April 1916 om Rettens Pleje med dertil hørende Tillægslove udvides til at gælde for Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 121).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Trier: Retsplejeloven af 1916 har ikke været gældende for Færøerne, men det er i Loven fastsat, at det skal særlig bestemmes, i hvilken Udstrækning dens Bestemmelser skal gøres anvendelige paa Færøerne, og det er et Lovforslag herom, der for Øjeblikket er til Forhandling. Dette Lovforslag har der været Enighed om mellem to saa forskellige Ministre som den ærede nuværende og den ærede forhenværende Minister, og et tilsvarende Lovforslag har været behandlet meget grundigt i Landstinget. Jeg tror derfor, at jeg meget vel kan anbefale det til hurtig og velvillig Behandling. Det ser frygteligt ud med 122 Ændringsforslag til den gældende Lov, men naar man gennemlæser de enkelte Ændringsforslag, viser det sig, at en Mængde af dem gaar ud paa Ændringer af Friste og Varsler, Ændringer af Tal og Datoer og lignende Bagateller, Ændringer, som ganske naturligt skyldes Færøernes særlige Forhold.

De tre Hovedpunkter, Lovforslaget omhandler, skyldes for det første, at Færøerne ligger saa langt herfra, for det andet, at der er noget, der hedder færøsk Sprog, og for det tredje, at Færøerne ikke er i Besiddelse af saa mange uddannede Jurister.

Det første, at Færøerne ligger saa langt herfra, bevirker den Hovedændring, at Behandlingen af alle Sager i første Instans som Regel paa Færøerne skal foregaa ved Underret, saavel alle de borgerlige Sager, der hernede foregaa ved Landsret, som de Straffesager, der hernede foregaa ved Landsret, jeg nævner her særlig Nævningesager. Det er klart, at det kunde ordnes saaledes, at de foregik

ved Landsret, men det vilde betyde, at Landretsdommere hernede fra skulde rejse op til Færøerne, og det vilde sikkert være saare upraktisk.

Det er altsaa det første Hovedforslag, at alt foregaa ved Underret deroppe, dog saaledes, at Parterne i en Sag ved Overenskomst kan blive enige om at føre Sagen ved Landsret hernede. Endvidere er der den Bestemmelse, at de tidligere paa Færøerne eksisterende Politiretter bliver bestaaende for en Række Spørgsmaal, som jeg delvis ikke ved, hvad er: Tørveheder, Haugevæsen, Grindfangst, Hesteavl m. v., med Appel til Underretten i Thorshavn, suppleret med sagkyndige Folk.

Som Følge af Afstanden mellem Danmark og Færøerne er ligeledes Anklagemyndigheden paa Færøerne lagt hos Politimesteren og ikke hos Statsadvokaten hernede.

Af Hensyn til det færøske Sprog er der stillet visse Krav til Retsvidnerne, der skal være til Stede, naar Dommeren ikke selv forstaar det færøske Sprog, og hvad angaar den juridiske Uddannelse, er de Krav, der efter Retsplejeloven stilles til de forskellige Deltagere i Retsplejens Udøvelse, svækket i meget høj Grad; men for at raade Bod herpaa er der paalagt Dommeren en vis Vejledningspligt overfor de ikke juridisk sagkyndige, der deltager i Retsplejen.

Dette er, saa vidt jeg efter Gennemgangen af Lovforslaget kan se, de vigtigste Ændringer, og de er alle meget vel motiveret ved, at Færøerne ligger, hvor de ligger, og at Forholdene er, som de er. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Rytter: Det foreliggende Lovforslag blev vedtaget i Landstinget i sidste Samling i Overensstemmelse med det af den daværende Regering forelagte Forslag. Efter en grundig Behandling i Landstinget var det Meningen, at det skulde have naaet at kunne behandles her i Folketinget, men da det blev vedtaget saa sent i Landstinget, lykkedes det ikke. Nu foreligger Lovforslaget igen, saaledes som det blev vedtaget i Landstinget, og jeg kan